

■ Aydan Abdullayeva

BULUDU GÖZLƏRDƏ BULUDU ÖLÜM...

Orta məktəbi yeni bitirmiş Aydanla sosial şəbəkədən tanışlıq. Bu günlər mənə bir neçə şeirini göndərdi. Hiss etdim ki, yaşı az olsa da çoxdan yazır. Şeirlərində taledən gəlmə ağrıların özünəməxsus bədii tərənnümü var. Atasının onun həyatından vaxtsız gətməsinin və bu gedişin bir qızıqgazda buraxdığı ağrıları hopub bu şeirlərə. Şairlik ilk növbədə müşahidə və yaddaşında olanları bədii şəkildə ifadə etmək bacarığıdır. Məncə, o, bu bacarıqla doğulub. İndən belə Allah verənin üstünə nə qoysa, onun şair qazancı olacaq. Bircə tövsiyəm var - heca şeirində qafiyələrə fikir versin. Güzəl fikirlərlə dolu iki heca şeirini qafiyə qüsurlu görə təqdim edə bilmədim. Xoşbəxt şair taleyi arzusuyla,

İlham Qəhrəman

QIZIM, VİDA KİMİSƏN

Hələ mən atama çay dəmləməli idim,
Hələ saçlarım üçün sinəsini sipər etməli idi atam
Hələ zərrə-zərrə, ağrı-ağrı darıxmamalıydı ruhum.
Hələ məni səsləyib deməli idi:
-Nəfəsinə qurban olum, axşam qoxulum!
Amma... olmadı...
Mən çay dəmləmədim,
Saçlarım rüzgarda sovruldu,
Qürublarda unuduldu qoxum...

Hələ nağıl-nağıl uşaqlığıma söylənəcəkdin,
Nağıllanıb bir ulduza çəkiləcəkdin.
Sən, ata...
Sən hələ mənim gözlərimin yağmurundan öpəcəkdin...
Gəlsən, kədər dəmədedir.
Qollarımda ölüm...
Əriyən şam - göy üzündə nakam ömür...

Mən torpağam - yağ üstümə,
Mən buludam - keşik çəkirəm
bir qərib məzarın son nəfəsinə...
Məni xatırla, xatırla,
sonra unut ölərcəsinə...

Ah, ata, sən necə də fəsilisizsən,
Mən necə də xatirəsiz...
Əgər məni sevsəydin,
sənə övladdan ziyadə Ana olardım... ana
Sevmədin amma...

Sənin əllərin qocalmasın, anamın baxışları...
Səhərin dan üzündə çökdü
ömrümə təleyin axşamçağı...

Mən indi köhnə evimizə daman
yağışlara dua edirəm,

Anam başqa bir evin pəncərəsinə günəş doğur,
Atam... O ağac kimi yarpaq-yarpaq üşüməkdən ölür...

...Gedim sabaha günəş dəmləyim...
Əynimə dəniz geyinim,
Bəlkə gələr...
"Qızım, vida kimisən..." deyər...

ANAMIN AHI KİMİ

Buludu gözlərdə buludu ölüm...
Bir qırıq budağın üşüyən canı...
Qərib, ayaq saxla, başına dönüm,
Bu yol aparacaq dumana səni...

Buludu ölümdü gözlərdə ötən,
Dənizdən didərgin gəmi kimisən...
Qoşulub karvana gedəcək gedən...
Bir ömür yollarda diz çökərmisən?!

Səni and verirəm getdiyin yola,
Bir ümman ahını göylərə vermə...
Gəl mənim gözümün yaşına bulan,
Çəkdiyin ahlardan öpürəm, getmə!

Buludu ölümlü, buludu gözlü,
Bir əlçim qum üfür, dol gözlərimə...
Anam saçlarıma bir gecə hördü,
Atam köç eylədi yol gözlərimə...

Yolçu, saçlarımin gecə üzündə,
Yıxıl yat... Gündüzə Allah kərimdi...
Qərib yolçuların yolu gözümdə...
Daha gözlərimin son nəfəsidir...

Hey! Mənə ölümü qıyan yolçular...
Gözümdəki yolun çırağı yanmır...
Atamın gedişi kimi günahkar,
Anamın ahıtək məsumam, Tanrı!

BİR ƏLÇİM XATİRƏDİR

Gözləyirəm, gəlmirsən...
Yoruluram, atacam...
Taleyin dumanından qaça bilməyirəm heç...
Bir ömür tənhalığa deyərsən qul olacaq,
Vur sındır qədəhləri, o nimdəş həyatdan keç!

Dumana bürünmüşəm, yağışlamışam bir az,
Kimə yağım bilmirəm, buralar mənə yaddı..
Üşüsən, küləklərə götür bir məktub da yaz,
Yaz ki, ömrüm gecədə itkin düşən bayatı...

Ah, bu yoxluqlar məni bələdi göz yaşına,
Göy üzüm buludlanır, ahlarım da ki yorğun...
Bu qərib axşamlarda yaşamaq olmur, ata,
Mənim üçün ölmədin, sağkən məni unudun...

Anamın gözlərinə hopan aha baxıram,
O ah mənə tanışdı, o ahın adı sənənsən...
Mənə elə gəlir ki, anamın yaddaşında,
Yanıb közü qalmamış, külə dönmüş ömürsən...

Gözləyirdim, gəlmirdin... İndən belə də gəlmə!
Ah, bu ömür dediyin bir əlçim xatirədir...
Sən öz ömrünü belə çox görmüsənmiş mənə,
İndi gəlsən də bir, gəlməsən də bir.

QADIN

Sən ey mavi göyləri bulud-bulud qoxlayan...
Sən ey gözləri günəş, taleyi qürub qadın!
Sən ey göz yaşlarında bir ömrü girov qoyan...
Öz ömründən didərgin, bir dibsiz quyu qadın!

Sən gəzdiyin küçədə bir xatirə soyuğu...
Sən baxan pəncərədə xəyallar ayla doğur...
Qaranlığa aşiq gül sübh çağında tez solur...
Sən o güldən əyninə kəfən biç, uyu qadın...

Bax, o yaşıl yarpaq da xəzan olar, quruyar...
Sükutsan... Pçiltını yalnızca Tanrı duyar...
Ruhun xəzan qoxulu, çölündə daim bahar...
Sən ey nakam yaşanan ən gözəl duyğu qadın!

Öncə atan tərək etdi, sonra sevdiyin adam...
Uşaqlığın, eviniz, ocağı sənən o dam...
İndi hey geri istə, geri verməz Tanrı da...
Nakam ömrün bəstəsi... Dön, bir də oxun, Qadın!
İndi gəlsən də birdir, daha gəlməsən də bir...